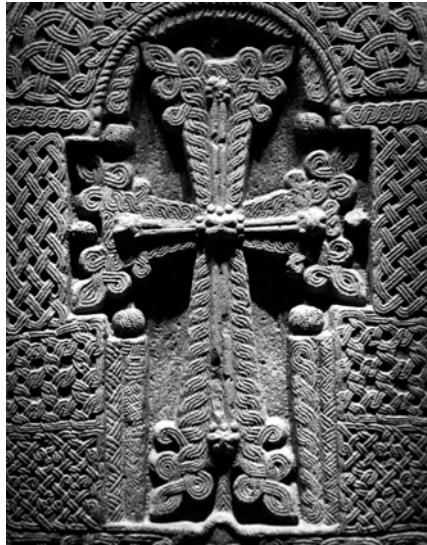

***“Un sol cos i un sol Esperit, com és
també una sola esperança que us
dóna la vocació que heu rebut”***

Ef 4,4

**"Un sol cos, un sol Esperit,
una sola esperança" (Ef 4,4)**

*La traducció al català és del Centre Ecumènic de Catalunya.
La part per a les Celebracions Eucarístiques ha estat preparada per la diòcesis de
Terrassa.
Imatge portada: Khachakar (Creu de Pedra) segle XII, Lori-Berd, Armenia.
Actualment està cedida al MET.*

DL B 891-2026

Contingut

5 **Preàmbul**

7 **Introducció:** *“Un sol cos, un sol Esperit, una sola esperança”* Ef 4,4

7 1. Introducció al lema de l'any 2026

13 2. Les eines que aquí us oferim

13 2.1. Per a les Celebracions Eucarístiques

14 2.2. Per a les Celebracions de la Paraula

16 3. Sugeriments

17 **Text Bíblic per a l'any 2026**

18 **I. Celebració Eucarística**

19 Dia 18 de gener de 2026

20 Dia 19 de gener de 2026

21 Dia 20 de gener de 2026

23 Dia 21 de gener de 2026

24 Dia 22 de gener de 2026

25 Dia 23 de gener de 2026

27 Dia 24 de gener de 2026

29 Dia 25 de gener de 2026

31 **II. Celebració Ecumènica de la Paraula de Déu**

32 Esquema de la celebració

41 Dia 18 de gener de 2026

42 Dia 19 de gener de 2026

43 Dia 20 de gener de 2026

44 Dia 21 de gener de 2026

45 Dia 22 de gener de 2026

46 Dia 23 de gener de 2026

48 Dia 24 de gener de 2026

49 Dia 25 de gener de 2026

51 **Apèndix: Situació ecumènica d'Armènia en els últims trenta anys**

Preàmbul

Un sol cos, un sol Esperit, una sola esperança

L'Església Apostòlica Armènia, que aquest any s'ha encarregat de redactar els textos per a la Setmana de Pregària per la unitat dels cristians, ha escollit com a text per a la reflexió aquestes paraules de sant Pau als Efesis: “*Un sol cos i un sol Esperit, com és també una de sola l'esperança que neix de la vocació rebuda*” (4, 4).

L'Apòstol comença demanant als cristians que no escatimin cap esforç per estrènyer la unitat de l'Esperit amb els lligams de la pau. Sap molt bé que la unitat, que és un do de l'Esperit, requereix també l'esforç i la col·laboració de tothom. Per això, no es podrà assolir la desitjada unitat si, al mateix temps que es demana amb humilitat aquest do, no hi ha homes i dones disposats a ser ministres de comunió, artesans que ajudin a assolir el fet de conservar la unitat “amb el lligam de la pau”. La unitat no pot ésser només un ideal, sinó que ha de ser una realitat viscuda.

A continuació, sant Pau ofereix les raons per les quals hem d'esforçar-nos a assolir la desitjada unitat. Diu, en primer lloc, que tots els seguidors de Jesús formem un sol cos. En efecte, el baptisme ens ha incorporat tots al cos de Crist, que és l'Església. Pel baptisme som u en el Cos del Senyor, si bé hi ha diferències importants entre nosaltres que fan que la nostra comunió sigui imperfecta. El baptisme, que compartim, ens crida a la unitat i ens empeny a superar les divisions per assolir la comunió plena i visible entre nosaltres. Reconeixem amb el Sínode que “*estem units a l'únic Baptisme, del qual brolla la identitat del Poble de Déu i el dinamisme de la comunió, la participació i la missió*” (DF, n. 138).

La imatge del cos ens ajuda també a entendre que la unitat es fa en la diversitat. Al cos de Crist s'hi incorporen persones de tota cultura, raça, llengua i nació (cf. Ap 7, 9). L'Església, que transcendeix les fronteres ètniques, geogràfiques o socioeconòmiques, realitza l'harmonia en la diversitat.

El cos de Crist que és l'Església, afegeix sant Pau, està animat per un sol Esperit Sant, que sosté l'Església i la capacita per complir la seva missió de proclamar l'Evangeli. L'Esperit fa el misteri de la comunió de tots amb Crist i de la comunió entre els cristians. Aquest mateix Esperit és el que encoratja l'Església perquè anunciï sense por Jesucrist.

Hi ha una altra raó perquè busquem la unitat: compartim una mateixa esperança. L'any passat, la celebració del 1700è aniversari del Concili de Nicea, ens va fer més plenament conscients que tots els cristians compartim una mateixa fe. Aquest any, seguint sant Pau, copsem que tots nosaltres compartim una mateixa esperança. Tots els cristians preguem diàriament demanant que vingui a nosaltres el Regne de Déu i estem destinats a una mateixa finalitat, que és la vida eterna. Compartir aquesta esperança ens anima a treballar units per fer realitat el Regne que Crist va anunciar i prometre.

En definitiva, tots els seguidors de Crist formem un sol cos, animat per un sol Esperit i estem units en una única esperança. Reconèixer això ens mou a continuar treballant i pregant perquè se superi la divisió entre nosaltres i puguem oferir un testimoni conjunt de Jesucrist.

✠ Francesc Conesa Ferrer

Bisbe de Solsona

President de la Comissió interdiocesana d'ecumenisme i de
relacions interreligioses

Introducció

1. Introducció al tema de l'any 2026

Aquest any les pregàries i reflexions per a la Setmana de Pregària per la unitat dels cristians han estat preparades pels fidels de l'Església apostòlica armènia, amb els seus germans i germanes de l'Església catòlica i de les Esglésies evangèliques armènies. Aquests textos han estat elaborats, redactats i sotmesos a discussió en la trobada que ha tingut lloc a la seu espiritual i administrativa històrica de l'Església apostòlica armènia, la Santa Seu d'Etchmiadzin a Armènia, durant les inspiradores jornades de la benedicció de Myron (Sant Crisma) i de la re-consagració de la Catedral mare, entre el 28 i el 29 de setembre del 2024, després d'importants treballs de renovació que han durat deu anys. Aquesta commemoració ha ofert al poble armeni i als membres del grup de redacció una ocasió única per reflexionar sobre la fe cristiana que compartim, que roman viva i fructífera en les nostres esglésies d'avui, i per celebrar-la. Aquest material s'inspira en les pregàries i les súpliques tradicionals emprades des de sempre pel poble armeni, igual que en himnes compostos en els antics monestirs i esglésies d'Armènia, alguns dels quals es remunten al segle IV. La Setmana de Pregària per la unitat dels cristians 2026 ens convida a pouar en aquest patrimoni cristià comú i a aprofundir la nostra fraternitat en Crist, que uneix els cristians de tot el món.

La unitat és més que un simple ideal. És una missió divina que és al cor de la nostra identitat cristiana. Representa

l'essència de la vocació de l'Església, una crida a reflectir la unitat harmoniosa de la nostra vida en Crist enmig de la nostra diversitat. Aquesta unitat en Déu és central en la nostra missió i és alimentada per l'amor profund de Jesucrist que ens posa davant d'un objectiu únic. Com afirma l'apòstol Pau en la seva carta als Efesis, *“Un sol cos i un sol Esperit, com és també una de sola l'esperança que us dona la vocació que heu rebut”* (4,4). Aquest verset bíblic, triat per a aquest any, resumeix la profunditat teològica de la unitat dels cristians.

Des dels temps més antics ressona en les Sagrades Escripures la crida de Déu a la unitat. En l'Antic Testament Abraham invita Lot a respectar la voluntat de Déu, que és que la pau i l'harmonia regnin entre els fidels: “Som de la mateixa família i no ha d'haver-hi discussions entre tu i jo, entre els teus pastors i els meus”. (Gn 13,8). La crida d'Abraham a l'harmonia i al respecte mutu, malgrat que els seus camins se separin, remarca la importància de viure en pau. Aquesta instrucció divina es referma en el Levític 19,18 on Déu ordena: “No siguis venjatiu ni guardis rancúnia contra ningú del teu poble. Estima els altres com a tu mateix. Jo soc el Senyor”. Aquests manaments ens recorden que el perdó i l'amor són essencials per mantenir la unitat entre els creients.

Els salms celebren la bellesa de la unitat entre els membres del poble de Déu: “Què n'és de bo i agradable, viure tots junts els germans!” (Sl 133,1). Aquesta imatge remarca la importància de la unitat en el disseny de Déu pel seu poble. D'altra banda, els Proverbis ens posen en guàrdia contra la discòrdia entre els membres del poble de Déu, afirmant que Déu menysprea aquells que sembren la discòrdia entre germans i germanes (cf Pr 6,19) i ensenya que la paciència i el perdó són essencials per mantenir l'harmonia (cf Pr 19,11).

En el Nou Testament Jesucrist eleva el concepte d'unitat a una dimensió espiritual, reflectint la relació profunda entre ell i el Pare. La unitat entre els seus deixebles no és pas

simplement l'absència de conflicte, sinó un lligam espiritual profund que encarna la unitat de la Santa Trinitat. La pregària de Jesús, en Joan 17,21, és una crida als creients a ser u com ell i el Pare són u, mostrant així que la nostra unitat està fonamentada sobre la nostra relació amb el Crist i sobre la nostra missió comuna que és la d'anunciar la Bona Nova. El manament fundador que Jesús ens ha donat –d'estimar-nos els uns als altres com ell ens ha estimat- (cf Jn 13,34-35) subratlla com aquest amor és l'essència mateixa de la nostra unitat. Aquest amor sacrificial i desinteressat és alhora el lligam que uneix la nostra comunitat i el primer testimoni de la nostra vida de deixebles. La pregària de Jesús perquè la nostra unitat doni testimoni al món (Jn 17,23) és testament perenne arrelat en la seva missió divina.

En els seus ensenyaments els apòstols reprenen aquest tema. Les epístoles de Pau subratllen la importància de la unitat en el si de l'Església, tot exhortant-nos a ser dignes de la nostra vocació amb humilitat, dolcesa, paciència i amor (cf Ef 4,1-3). A Rm 12,6 la visió de la unitat que Pau presenta mostra la diversitat dels dons que formen el cos del Crist. La seva crida a viure plegats en harmonia a 2 Cor 13,11 i a Fil 2,1-2 exhorta els creients a romandre units en el seu compromís envers el Crist refermant així el manament diví de la unitat i reconeixent alhora la nostra diversitat.

Efesis 4,4 resumeix els ensenyaments de Pau sobre la unitat tot remarcant un cop més que els deixebles del Crist representen “un sol cos i un sol Esperit” units en una mateixa esperança. Aquesta metàfora significa que l'Església és una entitat unificada que transcendeix les barreres de la geografia, de la nacionalitat, de l'ètnia i de la tradició. Pau, per descriure la unitat de l'Església en la diversitat dels seus membres utilitza la metàfora segons la qual l'Església és el cos de Crist. Escriu als cristians de Corint: “el Crist és com el cos humà, que és un, encara que tingui molts membres:

tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos” (1 Co 12,12). Quan s’adreça als Colossencs, Pau desenvolupa el seu pensament sobre la funció del Crist en tant que cap del cos unificat format de diversos membres tot dient: “Ell és també el cap del cos, que és l’Església”. (Col 1,18). Així l’Església, tot i que composta de nombroses parts, funciona com un tot coherent. Cada membre hi té un paper únic i contribueix a la vida i a la missió de l’Església en conjunt. Reconèixer que, en Crist, formem part d’un sol cos universal encoratja la col·laboració de tots en l’anunci del seu Evangeli i en el servei a la humanitat i així desvia l’atenció de la divisió interna cap a la nostra missió comuna. Fer a la inversa, limitar la Gran Missió del Senyor –anar per tot el món i fer deixebles de totes les nacions (cf Mt 28,9)– a una comunitat definida per característiques ètniques, geogràfiques o socio-econòmiques privaria aquesta comunitat d’un dels fonaments essencials de l’Església establerts pels Senyor: la unitat dels seus deixebles en tot el món.

El concepte d’“*un sol cos*” en Ef 4,4 reflecteix igualment la natura de l’Església. El cristianisme transcendeix les fronteres culturals i nacionals, unint els creients de tot el món en la fe i l’esperança. Cada fraternitat on, tal com diu Apocalipsi 7,9, hi són representats tots els pobles, tribus, llengües i cultures, aporta força i coratge als creients, afirmant el seu lligam en el si del cos de Crist.

Tot subratllant la importància de la unitat cristiana, Pau hi ajunta “*un sol Esperit*” per referir-se a l’Esperit Sant que assisteix aquesta comunitat i dona a l’Església els mitjans per dur a terme la seva missió. L’Esperit Sant és la guia i la font de vida espiritual dels creients i garanteix que els diversos membres de l’Església estiguin units en la fe i en la missió. L’Esperit afavoreix el naixement d’un lligam espiritual profund entre els creients, transcendint les diferències i creant una unió que és el reflex de la unitat de la Santa

Trinitat. Aquest lligam espiritual comú és el fonament de la reconciliació, guia el conjunt dels creients i els dóna la força de testimoniar i d'acomplir un ministeri fructuós. Aquesta orientació general ajuda a alinear les diverses expressions de la fe sobre la missió fonamental de l'Església.

L'apòstol aprofundeix el seu ensenyament sobre la unitat de l'Església en Efesis 4,4 quan declara que tots els cristians són cridats a una sola esperança de salvació i de vida eterna. Aquesta "*sola esperança*" vol dir que tots els cristians tendeixen al mateix destí: la vida eterna en Crist. Aquesta és la finalitat última i la motivació de la vida cristiana, que ofereixen una visió i un objectiu comuns a tots els creients i els uneixen en el seu caminar espiritual i en la seva vida quotidiana. Aquesta visió comuna reomple les fosses confessionals i culturals i encoratja els cristians a treballar conjuntament de totes les maneres al seu abast. Fer "de l'esperança compartida" l'objectiu de la nostra vocació en tant que cristians defineix la nostra pertinença a l'Església en termes de comunió mundial, en l'esperança de la salvació i de la vida eterna.

En un món on les tradicions i les expressions de la fe cristiana són múltiples i sovint són font de divisió, Ef 4,4 ens recorda que tots els creients formen part de "*l'únic cos*" de Crist. Aquesta unitat no és pas una qüestió d'uniformitat, sinó un compromís comú davant les veritats fonamentals de la fe cristiana. La unitat constitueix un testimoni poderós de la potència transformadora de l'Esperit Sant quan cristians d'orígens diversos es reuneixen entorn d'una visió i d'un objectiu comuns, amb autenticitat i sinceritat.

A través de les seves pràctiques i del seu ensenyament l'Església apostòlica armènia ens ofereix una reflexió profunda sobre l'essència de la unitat en el cos universal de Crist, no solament en concepte, com també en tant que realitat vivent. En pronunciar el credo els fidels proclamen la

seva fe en “*l'Església una, santa, catòlica i apostòlica*”, i professen així com aquesta unitat és el centre de la seva vida espiritual. Aquest compromís en favor de la unitat troba la seva plena expressió en les celebracions eucarístiques de l'Església, on la comunitat no prega només pels cristians de tot el món i els seus caps espirituals, ans també per la unitat de l'Església mateixa. Cada diumenge, en la litúrgia, els fidels s'abracen els uns als altres i canten “*L'Església ha esdevingut una*”, manifestació tangible de la seva fe i del seu objectiu comuns. La rica història de l'Església armènia i dels seus responsables, constel·lada de màrtirs, parla prou dels seus esforços indestructibles i de la seva resiliència per mantenir la fe cristiana a Armènia i a la regió que l'envolta. La unitat al si de l'Església hauria de transcendir qualsevol afirmació doctrinal; es tracta d'una experiència viscuda que aprofundeix la identitat espiritual i reforça el testimoni comú. Elegint de viure aquesta unitat, l'Església apostòlica armènia no tan sols honora les seves tradicions sagrades, sinó que també contribueix de manera significativa a una unitat més gran de l'Església universal del Crist. Això ens convida a reconèixer i a estimar el poder transformador de la unitat alhora en les nostres pròpies comunitats de creients i en l'Església tota sencera.

La maduresa espiritual implica acceptar les nostres diferències tot buscant la unitat amb el mateix vigor que demostrem quan es tracta d'exactitud doctrinal. La nostra força resideix en la nostra capacitat de reflectir el Crist a través de la nostra unitat, donant testimoni del seu amor i de la seva gràcia envers el món. Responent a aquesta crida divina acomplim la nostra missió i honorem el Crist, fent progressar el seu Regne sobre la terra.

Acollim aquesta crida divina a la unitat, no com un ideal abstracte sinó com una expressió vital de la nostra fe. En un món on el cos de Crist és ferit per les divisions tant al si

mateix de les tradicions i de les confessions com entre elles, la crida de l'Apòstol a la unitat s'adreça a cadascun de nosaltres no solament en comunitats eclesials separades, com també en tant que individus al si de les nostres comunitats. Vivint en la unitat, no només testimoniem l'amor i el poder de Nostre Senyor Jesucrist sinó que també encarnem l'essència dels seus ensenyaments. Que sostenint-nos els uns als altres i celebrant la diversitat dels nostres dons i dels nostres talents siguem el reflex del cor de Crist i fem progressar la seva obra sobre la terra.

2. Les eines que aquí us oferim

Els delegats diocesans i directors de la Comissió interdiocesana d'Ecumenisme i Relacions interreligioses som conscients que, en la major part de les celebracions d'aquesta setmana de pregària, no fareu la celebració de la Paraula proposada interconfessionalment, sinó que la majoria us unireu a la pregària mitjançant la celebració eucarística. D'aquí aquests subsidis.

2.1. Per a les Celebracions Eucarístiques

Pel que pertoca a ***l'eucologia*** els responsables de la celebració teniu diverses opcions. Nosaltres us facilitem només una ***monició d'introducció*** inspirada en el comentari diari del text interconfessional, unes ***invocacions per a la tercera forma de l'acte penitencial*** i un ***formulari de pregària universal***. Personalitzar-ho ja depèn de la celebració de cadascú. Ni cal fer-ho servir tot, ni cal obligar-se a res del que només volen ser uns subsidis. També s'indiquen per als vuit dies les possibilitats litúrgiques opcionals i els recursos que dona el Missal. El ***"lema" diari*** pot també ajudar a orientar l'homilia en sintonia amb la pregària ecumènica.

Pel que fa al **leccionari** ens sembla millor respectar el ferial o santoral, ja que, sigui pel diumenge o les festes incloses dins la setmana, no sempre és possible seguir les lectures proposades a la celebració interconfessional. Val més reservar aquestes per a les celebracions de la Paraula (on es faci trobada interconfessional) o per a la pregària personal o de grup.

En tots aquests ajuts hi ha poc de creació i molt de recollit aquí o allà. Només volem fer el servei de donar veu i cor a la pregària per la unitat de les Esglésies cristianes fent que no l'abandonem per falta de mitjans. Gràcies a tots els qui hi han treballat abans que nosaltres!

Aquesta no és tampoc l'última adaptació. Cada Església local és irreplicable; té les seves festes, contextos, preocupacions. Una bona preparació ha de preveure-ho i donar-los-hi el seu propi lloc. Depèn dels responsables més immediats.

2.2. Per a les celebracions de la Paraula

En els actes de culte que no contemplin la celebració de l'Eucaristia, siguin interconfessionals, confessionals amb gent d'altres confessions o com a convidats, o simplement confessionals, es poden emprar els esquemes de la segona part amb les pregàries lletàniques de la primera. En aquestes celebracions sí que convé emprar i llegir els textos indicats per a cada dia.

Altres instruments, esquemes i textos de pregàries són al vostre abast a les delegacions diocesanes:

- **Barcelona:** Secretariat diocesà d'ecumenisme, c/ Sant Pau, 101, 08001 – Barcelona, Tel 933238874 – ecumenisme@arqbcn.cat
- **Eivissa:** Delegació diocesana d'Ecumenisme, c/Pedro Francès, 12, 2n, 07800 – Eivissa, Tel 971312774
ecumenismeivissa@obispadodeibiza.es
- **Girona:** Delegació diocesana d'ecumenisme, Pl. Vi, 2, 17004 – Girona, Tel 972412720 – ecumenisme@bisbatgirona.cat

- **Lleida:** Delegació diocesana d'ecumenisme, c/ de Bisbe, 1, 25002 – Lleida, Tel. 973 26 86 28 – cesca.agusti@gmail.com
- **Menorca:** Delegació diocesana d'ecumenisme, Ca'l Bisbe, 8, 07760–Menorca, Tel.971380 343 ecumenisme@bisbatdemenorca.org
- **Sant Feliu de Llobregat:** Delegació diocesana d'ecumenisme i Relacions Interreligioses, c/Armenteres, 35, 08980 – Sant Feliu de Llobregat, Tel. 936327630 ecumenisme@bisbatsantfeliu.cat
- **Solsona:** Delegació diocesana d'ecumenisme i relacions interreligioses: Pl. Palau, 1, 25280 – Solsona, Tel. 618645242 ecumenisme@bisbatsolsona.cat
- **Tarragona:** Delegació diocesana d'ecumenisme, Pla de Palau, 2, 43003 – Tarragona, Tel. 977233412 relacions.interconfessionals@arqtgn.cat
- **Terrassa:** Delegació diocesana d'ecumenisme i relacions interreligioses, c/ Faraday, 108, 08224 – Terrassa Tel. 937880467 delegacioecumenisme@bisbatdeterrassa.org
- **Tortosa:** Delegació diocesana d'ecumenisme, c/ Cruera, 9, 43500 – Tortosa, Tel. 977440700– recepcio@bisbattortosa.org
- **Urgell:** Delegació diocesana d'ecumenisme, Pati de Palau,1-5, 25700 - La Seu d'Urgell (Lleida), Tel. 973350054
- **Vic:** Delegació episcopal d'ecumenisme, c/ Santa Maria, 1 08500 – Vic, Tel. 93 883 26 55 – ecumenisme@bisbatvic.com

3. Suggeriments

3.1. Serà bo que des de les comunitats catòliques es procuri connectar amb les altres esglésies o comunitats (no catòliques) que hi ha en el territori o demarcació parroquial. És millor que aquesta visita la faci el rector o el responsable de la comunitat.

3.2. Aquesta visita pot donar la possibilitat de fer alguna celebració o acte interconfessional convidant al pastor o fidels d'aquella església, demanant una intervenció activa. Com que la iniciativa prové de l'església catòlica s'entén que l'acte es fa en aquesta església.

3.3. Si pot ser –el més ideal– de comú acord es poden fer dos actes, un a cada lloc de culte.

3.4. Si en aquell territori parroquial hi ha més esglésies no catòliques, també caldrà posar-se en contacte. Veure les possibilitats de fer més actes o un de sol que aplegui a totes les comunitats.

3.5. Si no hi ha cap acord, els catòlics poden anar en alguns dels actes de culte de les esglésies catòliques de la demarcació. És una presència senzilla que fa apropar les dues esglésies. “Si ells no vénen, hi anem nosaltres”.

3.6. Per al contingut de la celebració interconfessional, hom pot fer servir els textos oficials de la Setmana de la Unitat. Es poden triar les lectures bíbliques, utilitzant alguna de les pregàries que més s’avinguin al lema de la Setmana.

3.7. Si no es fa la celebració interconfessional, fer una celebració que segueixi la mateixa proposta del Consell Ecumènic i del Pontifici Consell Ecumènic.

3.8. En les misses, quan la normativa litúrgica ho permet, celebrar la Missa votiva per la unitat dels cristians. Sempre la pregària dels fidels pot ser per aquesta noble intenció. Almenys que la pregària conclusiva sigui la de proposta del Consell Ecumènic.

*Comissió Interdiocesana d'Ecumenisme
i Relacions Interreligioses de Catalunya i les Illes*

Text Bíblic per a l'any 2026

Ef 4,1-13

Ara jo, presoner per causa del Senyor, us demano que visqueu d'una manera digna de la vocació que heu rebut, amb tota humilitat i dolcesa, amb paciència, suportant-vos amb amor els uns als altres, procurant de conservar la unitat de l'Esperit amb el lligam de la pau. Un sol cos i un sol Esperit, com és també una de sola l'esperança que us dóna la vocació que heu rebut. Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu i Pare de tots, que està per damunt de tots, actua en tots i és present en tots. Cada un de nosaltres ha rebut la gràcia segons la mesura del do de Crist. Per això diu l'Escriptura: «Va pujar a les altures, s'endugué un seguit de captius, va repartir dons als homes». Ara bé, això de "va pujar" vol dir que abans havia baixat a les regions inferiors, és a dir, a la terra. El qui va baixar és el mateix que després ha pujat més amunt de tots els cels, per dur a plenitud totes les coses. I és ell qui ha fet a uns el do de ser apòstols, a d'altres, el de ser profetes, a d'altres, el de ser evangelitzadors, a d'altres, el de ser pastors i mestres, i així ha preparat els qui formen el poble sant perquè exerceixin el ministeri d'edificar el Cos de Crist, fins que tots plegats arribem a la unitat en la fe i en el coneixement del Fill de Déu, a formar l'home perfecte, a la talla pròpia de la plenitud del Crist.

Traducció de la Bíblia Interconfessional

I. Celebració Eucarística

Un sol cos, un sol Esperit, una sola esperança *Ef 4,4*

Observacions

- Durant l'Octavari sempre es poden emprar els formularis de la misses votives per la unitat dels cristians. Hi ha tres formularis i estan enriquits per una doble col·lecta i també per un prefaci propi. La Missa votiva es pot dir fins i tot en el cas que s'escaigui una memòria obligatòria.
- Litúrgicament es preferible no trencar el cicle de les lectures del temps ordinari. Si no hi ha un motiu extraordinari és millor emprar els textos litúrgics del dia, fent referència a la intenció per la Unitat dels cristians en la monició inicial i en la Pregària dels fidels. També és recomanable emprar alguns dies les pregàries eucarístiques de Reconciliació. El color dels ornaments litúrgics de la missa votiva és el verd.
- Prenem per lema de cada dia el que proposa el text oficial. La monició inicial de l'eucaristia, l'acte penitencial i la pregària dels fidels parteixen cada dia del seu lema.
- Es convenient recordar aquests dies als fidels, els principis de l'ecumenisme segons el Concili Vaticà II. També els principis realment nous del magisteri del Papa Lleó sobre la qüestió.
- Es bo que en les intercessions de Laudes i de Vespres s'afegeixi cada dia una petició per la unitat de l'Església.
- En moltes esglésies d'Europa s'encén un ciri davant de la imatge de la Mare de Déu per recordar l'octavari de pregària. Ella és la Mare de la Unitat.
- També es bo i convenient que de manera opcional es convidi a un dia de dejuni (especialment el divendres) per acompanyar la pregària insistent.

Dia primer

Diumenge, dia 18 de gener de 2026

La nostra vocació

Missa del diumenge, amb oracions i el prefaci de la missa per la unitat (Missal Romà, p. 875). També es pot usar un prefaci dels diumenges durant l'any.

Monició inicial

Comencem avui, germans i germanes, l'Octavari de Pregària per la Unitat dels Cristians. Déu ens crida a acollir i viure la nostra vocació de promoure la reconciliació en la nostra societat dividida. Alineant la nostra conducta amb aquesta vocació nosaltres no reflectim només els ensenyaments del Crist sinó que també contribuïm a la unitat i al creixement del cos del Crist. Reconèixer i abraçar aquesta vocació és fonamental per viure la veritable essència de la comunitat cristiana i alimentar una comunió harmoniosa i solidària.

Acte penitencial

La nostra condició de cristians ens obliga a ser ferment d'unitat en mig d'una humanitat dividida fins a la violència. Nosaltres mateixos, els cristians, hem fet ús de la violència amb la pretensió de resoldre les nostres diferències. Quina vergonya! Les nostres desconfiances mútues, l'orgull, el menyspreu de l'altre enterboleixen la comunió plena dels cristians. Demanem-ne perdó.

- Perquè no som bons fills del nostre Pare. Senyor, tingueu pietat.
- Perquè no som gaire bons germans entre nosaltres. Crist, tingueu pietat.
- Perquè ens costa tant de ser tolerants. Senyor tingueu pietat.

Que Déu, Pare de bondat, es compadeixi de nosaltres ens perdoni els pecats i ens dugui a la vida eterna... Amén.

Pregària Universal

Demanem al Senyor que ens ajudi a ser empàtics, tolerants i solidaris amb tothom. R/ Escolteu-nos, Senyor Jesús.

- Perquè tots els cristians de les diverses confessions passem de la distància educada a la fraternitat càlida. Preguem...
- Perquè totes les comunitats locals siguem espais de reconciliació i trobada per a tots el que ens confessem cristians. Preguem...
- Perquè tots els cristians siguem promotors de fraternitat amb tothom i a tot arreu. Preguem...
- Perquè tots els cristians treballem amb esforç i convenciment per erradicar de tot arreu la violència. Preguem....

Senyor Jesús, vós ens mostreu com ser pacients els uns amb els altres amb humilitat i dolcesa. Que la llum que heu fet brillar en el nostre camí ens condueixi a la unitat i ens ajudi a guarir les ferides de la divisió i de la indiferència que tot sovint trenquen les comunitats. Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

Dia segon

Dilluns, dia 19 de gener de 2026

Suportar-nos els uns als altres amb amor

Missa de fèria, amb les oracions de missa per la unitat, o missa per la unitat dels cristians, amb el prefaci propi.

Monició inicial

Germans i germanes: L'apòstol Pau en la carta als Efesis crida els creients a suportar-se els uns als altres amb amor, humilitat i dolcesa, i amb paciència (cf Ef 4,2). Aquesta vocació no és simplement una norma de conducta per a un camí personal, sinó que és, inseparablement, una norma de conducta per al camí col·lectiu, eclesial. Mirem de respondre com cal a aquesta vocació.

Acte penitencial

Som conscients que l'acció humana està fent mal al medi ambient, està malmetent la creació que Déu ens ha confiat. Demanem-ne perdó.

- Perquè ens costa tant de viure fraternalment com a fills de Déu que som. Senyor, tingueu pietat.

- Perquè som poc pacients per a suportar les limitacions, els defectes i la maldat dels altres. Crist, tingueu pietat.
- Perquè som poc humils per reconèixer les nostres pròpies limitacions, perquè justifiquem el nostre propi mal. Senyor, tingueu pietat.

Que Déu, Pare de bondat, es compadeixi de nosaltres ens perdoni els pecats i ens dugui a la vida eterna... Amén.

Pregària Universal

Preguem el Senyor, font de tot amor, perquè aprenguem a estimar-lo i a estimar tothom tal com ell ens estima. **R: Escolteu-nos, Pare.**

- Perquè totes les comunitats de totes les confessions cristianes siguem espais d'encontre interpersonal en l'interior i cap a l'exterior. Preguem...
- Perquè cada confessió cristiana busqui la relació fraterna amb totes les altres per fer creïble l'evangeli que prediquem. Preguem...
- Perquè els cristians siguem ferment de pacificació en el nostre món, carregat de violència. Preguem...
- Perquè les diverses confessions cristianes facin camí amb decisió cap a la plena comunió. Preguem...

Senyor Déu, Pare de tots els éssers humans, envieu-nos el vostre Esperit Sant perquè sapiguem descobrir les situacions de desamor i tinguem força i encert per fer-hi front. Per Crist Senyor nostre. Amén.

Dia tercer

Dimarts, dia 20 de gener de 2026

El lligam de la pau

Missa de fèria o per la unitat dels cristians, amb el seu prefaci. A Mallorca solemnitat de sant Sebastià. A Menorca i a Eivissa es pot celebrar la missa dels sants Fructuós, Auguri i Eulogi o la missa per la Unitat dels Cristians, amb el seu prefaci (Missal Romà, p. 875).

Monició Inicial

Benvolguts germans i germanes. La pau és crucial per mantenir la unitat en el si de l'Església. El lligam de la pau és un principi vital que no tan sols ofereix un fonament sinó que sosté i nodreix la unitat de la comunitat cristiana. El lligam de la pau és una força activa que preserva la cohesió de l'Església tot mantenint units els membres diversos, malgrat les seves diferències d'origen o d'opinió. La pau afavoreix les relacions significatives permetent a les diverses confessions cristianes d'interactuar harmoniosament i d'estar sempre a punt per al perdó.

Acte penitencial

Comencem aquesta celebració demanant perdó perquè no ens esforcem prou a pacificar les relacions entre les diverses confessions. Les nostres divisions no són, precisament, expressió de fraternitat.

- Vós, que heu proclamat benaurats els pacificadors, Senyor, tingueu pietat.
- Vós, que heu proclamat benaurats els pacificadors, Crist, tingueu pietat.
- Vós, que sou la pau, Senyor, tingueu pietat.

Que Déu, Pare de bondat, s'apiadi de nosaltres ens perdoni els pecats i ens dugui a la vida eterna... Amén.

Pregària Universal

Invoquem ara la misericòrdia de Jesucrist envers la seva Església, que busca camins de pau i de comunió. R: Jesús, Senyor, escolteu-nos.

- Perquè totes les confessions cristianes visquem pacíficament les relacions mútues. Preguem...
- Perquè totes les confessions cristianes treballem per un món més just i pacífic. Preguem...
- Perquè al si de cada confessió cristiana es visqui en pau i comunió. Preguem...
- Perquè la nostra comunitat celebrativa visqui en pau i en sigui portadora en el seu entorn. Preguem...

Senyor Jesús, vós sou el Príncep de la Pau. Reforceu el lligam de la pau entre nosaltres i en el nostre món trasbalsat. Convertiu els cors de tots aquells que estan en guerra; cureu les ferides de tots aquells que la guerra ha malmenat. Vós que viviu i regneu pels segles dels segles. Amén.

Dia quart

Dimecres, dia 21 de gener de 2026

Cridats a una sola esperança

A les diòcesis amb seu a Catalunya missa de la festa dels sants Fructuós, Auguri i Eulogi (a l'arxidiòcesi de Tarragona, prefaci propi). A les Illes, missa de la memòria de Santa Agnès o missa per la unitat dels cristians, amb el seu prefaci (Missal Romà, p. 875).

Monició Inicial

Germanes i germans. La unitat sobre la qual reposa l'Església està arrelada en un sol Esperit i en una sola esperança, que uneix tots els cristians en la seva fe. La nostra esperança comuna en la salvació per Jesucrist és la pedra angular d'aquesta unitat. Com a cristians, la nostra identitat és constituïda per aquesta única esperança i aquest únic Esperit en els quals som batejats i renovats. És tasca nostra vetllar perquè aquesta unitat no sigui només un concepte sinó una vivència compartida.

A les diòcesis amb seu a Catalunya es pot afegir:

Sant Fructuós, quan era conduït cap al martiri, pronuncià les paraules: *“Em cal tenir al pensament l'Església catòlica, estesa d'Orient fins a Occident”*. Animats per aquestes paraules preguem per totes les comunitats cristianes del món, sense distinció de confessió. Que la visió universalista (catòlica) del bisbe Fructuós se'ns encomani.

Acte penitencial

Demanam perdó a Déu perquè no responem massa bé a la invitació de Déu a acollir i a transmetre l'esperança que ens omple de sentit.

- Perquè ens deixem aclaparar per les situacions d'injustícia en el nostre món, Senyor, tingueu pietat.
- Perquè no ens acabem de creure que la plena comunió entre totes les confessions cristianes és possible, Crist, tingueu pietat.
- Perquè no fem prou per aproximar-nos a les comunitats cristianes no catòliques del nostre entorn, Senyor, tingueu pietat.

Que Déu, Pare de bondat, es compadeixi de nosaltres ens perdoni els pecats i ens dugui a la vida eterna... Amén.

Pregària Universal

Invocuem ara la misericòrdia de Déu sobre el món que ha perdut l'horitzó de l'esperança. R: Escolteu-nos, Senyor.

- Perquè les institucions polítiques donin resposta a l'esperança de justícia i de benestar de totes les persones d'arreu del món, especialment dels més desafavorits. Preguem...
- Perquè les Esglésies cristianes promoguin la justícia, la llibertat i la fraternitat entre elles i amb tothom. Preguem...
- Perquè els més pobres trobin motius d'esperança per sortir de llur situació. Preguem...
- Perquè la nostra comunitat visqui responsablement l'esperança d'un món millor i d'una eternitat feliç. Preguem...

Senyor Déu nostre, ajudeu-nos a proclamar la nostra esperança que el vostre Regne arribarà i que, de fet, ja està arribant. Per Crist Senyor nostre. Amén.

Dia cinquè

Dijous, dia 22 de gener de 2026

Una sola fe, un sol baptisme

Missa de la memòria de sant Vicenç, diaca i màrtir (vermell). O Missa votiva per la unitat dels cristians, (verd) amb el prefasi propi (Missal Romà, p. 877). En el cas que se celebri la memòria de sant Vicenç, es pot dir també el aquest mateix prefaci.

Monició Inicial

Germans i germanes: El baptisme és el sagrament que simbolitza la incorporació d'una persona a l'Església, una, santa, catòlica i apostòlica. L'Església Catòlica reconeix el baptisme conferit en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant en una altra confessió. Tant és així que no se'l pot tornar a batejar, si s'incorpora a la nostra Església. La majoria de les altres confessions també reconeixen el baptisme catòlic, salvat el cas d'esglésies que només admeten el baptisme d'adults. Pel baptisme tots els cristians som u en Crist, més enllà de les nostres lamentables divisions. El nostre baptisme ens obliga a la fraternitat/sororitat amb tots els altres cristians.

Acte penitencial

Reconeguem la misèria de les nostres divisions entre germans i la desgràcia de les desconfiances mútues i demanem-ne perdó.

- Perquè no sabem valorar com cal, el baptisme de les altres confessions cristianes, Senyor, tingueu pietat.
- Perquè no ens obrim confiadament a la relació ecumènica, Crist, tingueu pietat.
- Perquè no preguem prou per la comunió plena de totes les confessions en l'única Església de Crist, Senyor, tingueu pietat.

Que Déu, Pare de bondat, es compadeixi de nosaltres ens perdoni els pecats i ens dugui a la vida eterna... Amén.

Pregària Universal

Reconeixent les nostres limitacions pel que fa al tracte amb persones d'altres confessions cristianes, presentem les nostres peticions al Senyor: **R: Escolteu-nos, Senyor.**

- Perquè els caps de totes les confessions cristianes enforteixin els lligams afectius entre ells. Preguem...
- Perquè creixi el sentiment de fraternitat entre les confessions cristianes. Preguem...

- Perquè tots ens esforcem a aconseguir un món en pau i amb justícia, perquè també som germans i germanes de tothom, de qualsevol creença o increença. Preguem...
- Perquè la nostra comunitat local s'obri al tracte empàtic amb els cristians d'altres confessions. Preguem...

Déu i Pare de tots els éssers humans, augmenteu en nosaltres el sentiment de fraternitat i ajudeu-nos a trobar camins per fer-lo efectiu. Per Crist, Senyor nostre. Amén.

Dia sisè

Divendres, dia 23 de gener de 2026

Un sol Déu i Pare

Missa de la memòria de sant Ildefons, bisbe, o bé missa de la fèria, amb les oracions de la missa per la unitat, o missa per la unitat dels cristians, amb el seu prefaci.

Monició Inicial

Germanes i germans estimats, la carta als efesis remarca la profunda unitat de Déu, declarant que “està per damunt de tothom, però també actua i és present en tothom. Déu és alhora transcendent, ja que és més enllà de tot, i immanent, perquè està activament present en la creació. Adorar un sol Déu, que és Pare de tots, crea un lligam sòlid d'unitat entre els cristians: compartim un únic Pare. Tal com els membres d'una família troben un lloc d'entesa en l'amor que tenen a un progenitor, els cristians són cridats a restar units en la seva devoció a un mateix Pare.

Acte penitencial

Potser no som prou agraïts a l'amor paternal, absolutament immerescut, del Pare, sobretot quan no vivim amorosament amb els altres fills de Déu, germans nostres.

- Déu i Pare nostre, no corresponem prou bé al vostre amor infinit, Senyor, tingueu pietat.

- Déu i Pare nostre, ens costa tant estimar els altres fills vostres. Crist, tingueu pietat.
- Déu i Pare nostre, no progressem prou en el camí de l'ecumenisme. Senyor, tingueu pietat.

Que Déu omnipotent es compadeixi de nosaltres ens perdoni els pecats i ens dugui a la vida eterna... Amén.

Pregària Universal

Demanem amb confiança i amb insistència el do de la unitat dels cristians. R: Senyor, escolteu la nostra pregària!

- Perquè els caps de totes les esglésies vagin fent camí, els uns cap als altres, en l'amor. Preguem...
- Perquè totes les persones que participen en els diàlegs teològics entre les diverses confessions treballin amb respecte absolut envers els altres buscant el que ens uneix i respectant allò en què discrepem. Preguem...
- Perquè augmenti el desig de compartir, amb els altres germans cristians, l'amistat, la pregària i lluita per la justícia. Preguem...
- Perquè la nostra comunitat local visqui, sense reserves, unes bones relacions amb les comunitats protestants i ortodoxes veïnes. Preguem...

Senyor Jesucrist, Vós ens heu revelat que el vostre Pare és també el nostre Pare; feu que amb l'impuls de l'Esperit Sant la vostra Església superi l'escàndol de la divisió i trobi camins, sempre més amples, de fraternitat. Per Crist, Senyor nostre. Amén.

Dia setè

Dissabte, dia 24 de gener de 2026

El do de Déu ofert en el baptisme

SANT FRANCESC DE SALES Missa de la memòria de sant Francesc de Sales, bisbe i doctor de l'Església (blanc). Es pot dir el prefaci per la unitat dels cristians o bé Missa votiva per la unitat dels cristians (verd) amb el prefaci per la unitat dels cristians.

Monició Inicial

En la unitat que Déu els ha donat, les Esglésies i les comunitats locals són diverses, perquè la gràcia els ve assignada segons el do del Crist per a l'edificació del regne de Déu. Aquests dons espirituals són concedits per un sol Senyor, en un sol baptisme i per a un sol objectiu. La diversitat en la unitat: aquesta és la riquesa i el poder únics de l'Església, centrades en el Crist, fruit de l'Esperit. Pensem com variaran les nostres relacions si acceptem que la diversitat dels dons no és pas un motiu d'oposició o de competició sinó que contribueix a afermar la nostra fe i a compartir-la?

Acte penitencial

Ens costa d'acceptar els dons dels altres, potser sentim enveja dels carismes dels altres, potser preferim competir a col·laborar, posant els nostres dons a disposició del conjunt de l'Església, una, santa, catòlica i apostòlica. Demanem-ne perdó.

- De les nostres mancances de fe ecumènica, Senyor, tingueu pietat.
- De les nostres mancances d'esperança ecumènica, Crist, tingueu pietat.
- De les nostres mancances de caritat ecumènica, Senyor, tingueu pietat.

Que Déu, Pare de bondat, es compadeixi de nosaltres ens perdoni els pecats i ens dugui a la vida eterna... Amén.

Pregària Universal

*Demanem amb confiança i amb insistència el do de la unitat. R/.
Us ho demanem, Senyor.*

- Perquè reconeguem el valor i els dons de les altres confessions cristianes. Preguem...
- Perquè aprenguem a posar els nostres dons al servei del conjunt de l'Església. Preguem...
- Perquè ens costa tant incorporar l'activitat ecumènica a la pastoral ordinària. Preguem...

- Perquè la nostra comunitat local reconegui els valors i els dons de les comunitats protestants i ortodoxes del nostre entorn. Preguem...

Senyor Jesús, per l'acció de l'Esperit Sant ens heu concedit gràcies meravelloses i múltiples dons per a l'edificació del vostre cos, que és l'Església. Concediu-nos d'apreciar plenament la riquesa de la diversitat d'aquests dons i d'utilitzar-los sense reserva per servir l'anunci de l'Evangeli. Vós, que viviu i regneu pels segles dels segles. Amén

Dia vuitè

Diumenge, dia 25 de gener de 2026

Una sola fe, un sol baptisme

LA CONVERSIÓ DE SANT PAU, apòstol. *Missa del diumenge, amb oracions i el prefaci de la missa per la unitat (Missal Romà, p. 875). També es pot usar un prefaci dels diumenges durant l'any. Solemnitat a l'arxidiòcesi de Tarragona.*

Monició Inicial

El darrer dia de l'octavari de pregària per la unitat coincideix amb el diumenge de la Paraula i l'inici de la setmana de la Bíblia d'enguany. El baptisme, el credo de Nicea i la Sagrada Escripura són el nexa més important de comunió entre els cristians de totes les confessions. Ens farem més i més semblants a Jesucrist en la mesura que el coneixerem millor. Per adquirir aquest coneixement ens cal estudiar la Revelació i viure d'acord amb ella.

Acte penitencial

Som cridats a avaluar el nostre itinerari espiritual, a buscar la unitat amb els altres, a créixer en el nostre coneixement del Fill de Déu i a treballar perquè s'acompleixi en nosaltres la seva plenitud. Demanem perdó per les nostres deficiències.

- Perquè no ens interessem prou pel missatge de la Bíblia. Senyor, tingueu pietat.

- Perquè no expressem en la nostra relació amb els altres l'alegria de l'evangeli. Crist, tingueu pietat.
- Perquè no busquem prou la comunió amb els altres cristians. Senyor tingueu pietat.

Que Déu, Pare de bondat, es compadeixi de nosaltres ens perdoni els pecats i ens dugui a la vida eterna... Amén.

Pregària Universal

Preguem germanes i germans, perquè tots els cristians arribem a la unitat en la fe i en el coneixement del Fill de Déu, amb la nostra vida siguem testimonis de l'esperança cristiana. R/. Us preguem que ens escolteu.

- Perquè totes les confessions cristianes s'esforcin a conèixer més i millor el missatge de la Sagrada Escriptura. Preguem...
- Perquè totes les Esglésies, imitant l'apòstol Pau, difonguin arreu el missatge alliberador del cristianisme. Preguem...
- Perquè la nostra comunitat treballi pel coneixement de la Sagrada Escriptura. Preguem...
- Perquè la nostra comunitat local busqui ocasions per compartir la Paraula amb les comunitats protestants i ortodoxes del nostre entorn. Preguem...

Senyor, feu-nos créixer en el coneixement de la vostra Revelació perquè puguem créixer cap a la plenitud de Crist. Ell que viu i regna pels segles dels segles. Amén.

II. Celebració Ecumènica de la Paraula de Déu

INTRODUCCIÓ A LA CELEBRACIÓ ECUMÈNICA

L'Església ortodoxa apostòlica armènia se sent honorada pel paper destacat que li ha estat conferit en la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians d'enguany. Ens complau compartir amb els nostres germans i germanes cristians d'arreu del món aquesta celebració ecumènica que remet al cor del testimoni de fe de la nostra Església en Jesucrist en el seu període més antic. La celebració porta per títol «**Llum de llum per a la llum**» i s'inspira en l'atribut de Crist adoptat pel credo niceno-constantinopolità, fonament per a la fe de tots els cristians, el qual aniversari vam commemorar l'any passat. Crist és «llum de llum». L'Ungit fou enviat a aquest món amb una missió: fer brillar la llum de Déu en aquest món turbulent i portar-nos a tots a una comunió d'amor amb Déu. D'aquí, «**llum de llum per a la llum**».

Aquesta celebració és una adaptació de la «Pregària de l'alba», una de les Hores de la litúrgia diària de l'Església armènia, compilada pel gran catolicós (és a dir, patriarca / líder de l'Església), el teòleg, himnògraf, reformador litúrgic, ecumenista i pastor sant Nerses «el Graciós» de Glay. És significatiu que sant Nerses compongués aquesta litúrgia, que no té equivalent en cap altra Església, amb una intenció específicament ecumènica: retornar al braç de Crist una secta de pagans adoradors del sol que circulaven per Armènia durant la seva època. La imatge de Crist llum impregna les pregàries, els himnes i les lectures de les Escriptures de la celebració, de manera que despertés l'interès dels adoradors del sol. sant Nerses va cercar les ovelles perdudes no mitjançant intimidació o pactes, sinó a través d'una proposta creativa i plena d'amor, oferint el testimoni d'amor cristià de la seva Església. Potser això ens pot servir de model a tots els qui ens esforcem per assolir la comunió cristiana que Déu desitja per a nosaltres.

Els fidels de l'Església armènia agraeixen les pregàries de totes les Esglésies durant aquest any. Que l'Esperit Sant obri de bat a bat els nostres cors perquè percebem més vivament la llum radiant de l'amor de Déu Totpoderós pels seus fills, així com l'ombra trista de la nostra divisió i la imperiosa urgència de reavivar la llum de la reconciliació cristiana, mentre donem gràcies a Déu constantment per vessar sobre nosaltres la compassió i la misericòrdia d'Aquell que és «llum de llum».

ESQUEMA DE LA CELEBRACIÓ

LLUM DE LLUM PER A LA LLUM

Els textos assignats al president (P) poden ser distribuïts entre els diversos clergues o representants de les diferents tradicions presents. De la mateixa manera, els textos assignats a un lector (L) poden repartir-se entre diverses persones. Quan durant la celebració es requereixin dos lectors, s'indicarà amb L1 \ L2. Després de la pregària posterior al sermó, l'assemblea recita o canta a dos cors els versicles del Salm 97 alternativament, unint-se tots en la resposta. Mentre es recita o canta el salm, es distribueixen espelmes entre els assistents. Les espelmes s'encenen durant l'himne que segueix, i tots s'uneixen per recitar el credo niceno-constantinopolità.

Tot i que les comunitats locals poden escollir cants adequats i coneguts a la seva regió, seria desitjable, si és possible, cantar els textos dels himnes d'Armènia que s'inclouen en la celebració ecumènica. La melodia està inclosa en el material de la celebració i s'anima les comunitats a usar-la durant la pregària ecumènica.

Els textos assignats al president (P) poden ser distribuïts entre els diversos clergues o representants de les diferents tradicions presents. De la mateixa manera, els textos assignats a un lector (L) poden repartir-se entre diverses persones. Quan durant la celebració es requereixin dos lectors, s'indicarà amb L1 i L2.

Després de la pregària posterior al sermó, l'assemblea recita o canta a dos cors els versicles del Salm 97 alternativament, unint-se tots en la resposta. Mentre es recita o canta el salm, es distribueixen espelmes entre els assistents. Les espelmes s'encenen durant l'himne que segueix, i tots s'uneixen per recitar el credo niceno-constantinopolità.

Tot i que les comunitats locals poden escollir cants adequats i coneguts a la seva regió, seria desitjable, si és possible, cantar els textos dels himnes d'Armènia que s'inclouen en la celebració ecumènica. La melodia està inclosa en el material de la celebració i s'anima les comunitats a usar-la durant la pregària ecumènica.

P: President | L: Lector | C: Cor | A: Assemblea

ORACIÓ DEL SENYOR

P: Beneït sigui el nostre Senyor Jesucrist. Amén.

A: **Pare nostre que estàs en el cel, santificat sigui el teu nom;**

vingui a nosaltres el teu regne;

faci's la teva voluntat a la terra com al cel.

Dona'ns avui el nostre pa de cada dia;

perdona les nostres ofenses, així com nosaltres perdonem els qui ens ofenen; no ens deixis caure en la temptació i allibera'ns del mal.

P: Vostre és el regne, el poder i la glòria pels segles dels segles.

A: **Amén.**

INVOCACIÓ

L1: Beneït el nom del Senyor per sempre, que perduri per sempre sota el sol.

L2: Per ell seran beneïdes totes les nacions de la terra i serà exaltat de generació en generació.

L1: Beneït sigui el Senyor, el Déu d'Israel, l'únic que fa meravelles; beneït sigui el seu gloriós nom per sempre. Que s'ompli de la seva glòria tota la terra.

A: **Amén! Amén!**

L2: Glòria al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant.

L1: Ara i sempre, pels segles dels segles.

A: **Amén**

L2: En pau supliquem al Senyor. Atén les nostres súpliques, alça les nostres vides i tingues pietat de nosaltres.

L1: Benedicció i glòria al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant. Ara i sempre i pels segles dels segles.

A: **Amén**

SALM 72, 15-18

HIMNE DE LA LLUM

Mentre es canta l'himne, s'encén una gran espelma en la part davantera de l'església

De Oriente y Occidente,
benditos los herederos de Sion,
alabad siempre sin cesar
a aquel que hace amanecer la luz.

Iglesias de los justos,
todos los que le honran,
glorificad a aquel que dio
sentido a la luz.

San Nerses el Agraciado

LLETANIA

L: Des de l'alba a Orient fins al capvespre a Occident, i arreu del món cristià, allà on els homes invoquin santament el nom del Senyor. Que mitjançant les seves súpliques i oracions d'intercessió el Senyor tingui pietat de nosaltres. Supliquem a Déu que ens alliberi del pecat i de les temptacions

del món. Que el Senyor accepti els vots i les súpliques dels nostres cors i ens consideri dignes de la seva fe i dels seus manaments juntament amb tots els seus sants. Senyor totpoderós, Déu nostre, vivifica'ns i tingues pietat de nosaltres.

A: Vivifica'ns, Senyor.

L: (Si se celebra al matí)

Que el Senyor faci sortir un dia assolellat i que la resta de la jornada transcorri en pau; que doni pas a aquest matí assolellat i que tot sigui en pau el dia que comença. Demanem-ho amb fe al Senyor.

O (Si se celebra al vespre)

Que el Senyor ens concedeixi una tarda i una nit en pau. Demanem-ho amb fe al Senyor.

A: T'ho demanem, Senyor.

L: Perquè ens protegeixi un àngel de pau, preguem al Senyor.

A: T'ho demanem, Senyor.

L: Demanem al Senyor el perdó de les nostres faltes.

A: T'ho demanem, Senyor.

L: Demanem al Senyor que ens ajudi amb el vigorós i fort poder de la santa creu.

A: T'ho demanem, Senyor.

L: Demanem també perquè la nostra fe sigui autèntica i santa. Preguem tots junts al Senyor.

A: Senyor, tingues pietat.

L: Encomanem-nos els uns als altres al Senyor, el nostre Déu totpoderós.

A: Ens encomanem a tu, Senyor.

L: Tingues pietat de nosaltres, Senyor Déu nostre, per la teva gran misericòrdia. Diguem junts amb una sola veu:

A: Senyor, tingues pietat. Senyor, tingues pietat. Senyor, tingues pietat.

ORACIÓ I SIGNE DE LA PAU

El president pot mirar cap a l'est per a la següent oració, que es resa amb els braços estesos:

P: Des de l'alba a Orient fins al capvespre a Occident, beneït siguis, Senyor, perquè ets rei i el teu nom és venerat arreu de l'univers. Que la nostra pregària ressoni dolçament a les teves orelles. Que de la teva rectitud broti la justícia i s'elevi sobre la nostra fragilitat, que el teu santíssim nom sigui

glorificat. Que siguem dignes de complir els teus manaments i de cantar lloances i glòria al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant, ara i sempre pels segles dels segles. Amén.

El president mira el poble i pot fer el senyal de la creu, dient:

P: La pau sigui amb vosaltres.

A: I amb el teu esperit.

El poble pot intercanviar un salut de pau adequat.

L: Inclinem-nos davant Déu.

El poble s'inclina davant Deu en adoració, dient:

A: Davant teu, Senyor.

El president pot tornar-se cap a l'est i resar de nou:

P: Déu immortal, Déu etern, que vas aparèixer com a llum en aquest món i ens vas il·luminar traient-nos de les tenebres del nostre pecat. Déu infinit, vas venir a la nostra existència finita vessant abundantment els dons de l'Esperit Sant sobre les teves criatures. Ara i per tota l'eternitat ets exaltat, Déu grandíssim, amb el Pare i l'Esperit Sant, ara i sempre pels segles dels segles.

A: Amén.

LECTURES BÍBLIQUES

L1: Lectura del profeta Isaïes (58,6-11)

L2: Lectura de la Carta de l'apòstol Pau als Efesis (4,1-13):

C/A (cantat): **Al·leluia. Al·leluia.**

**De tu, Senyor, brolla la vida,
i la llum del teu rostre ens fa veure la llum.**

P: Al·leluia. Posem-nos drets.

El president s'adreça al poble i pot fer el senyal de la creu, mentre diu:

P: La pau sigui amb vosaltres.

A: I amb el teu esperit.

P: Escolteu amb atenció el sant Evangeli de Jesucrist segons sant Joan (12, 31-36).

C: Glòria a tu, Senyor Déu nostre.

P: Atenció! Déu parla!

A: Glòria a tu, Senyor nostre, Jesucrist.

Sermó

ORACIÓ

L: Senyor misericordiós, Déu de tot, guia dels extraviats, llum dels qui viuen en tenebres. Fixem en tu els nostres ulls, escolta les nostres súpliques.

Que brilli el sol de la teva glòria, que tot ho vivifiqui i il·lumini, des d'Orient fins a Occident, des del nord fins al sud. Que els raigs matinals de la teva eterna primavera despertin els qui esperen la teva vinguda.

Oh, Jesucrist, llum de la llum, habita en nosaltres, que ens hem reunit per adorar el teu sant i preciós nom. Que el teu resplendor vivificant encengui entre nosaltres un amor més profund. Que la teva llum radiant ens impulsi a una unitat cada vegada més florida.

Com les diverses flors del jardí del teu Regne, que el teu diví resplendor ens faci florir en harmonia. I així, junts, tots t'alcem lloança i glorifiquem sempre amb alegria a tu, al Pare i a l'Esperit Sant, ara i sempre pels segles dels segles. Amén.

(Adaptat de sant Gregori de Narek)

SALM RESPONSORIAL

L'assemblea, en dos cors, recita o canta les estrofes del salm alternativament, unint-se tots en la resposta. Mentre es recita o canta el salm, es distribueixen espelmes als participants.

L: Els nostres ulls es tornen cap a tu, Déu de tot el creat. Tingues pietat de nosaltres i escolta les nostres súpliques.

A: **Els nostres ulls es tornen cap a tu, Déu de tot el creat. Tingues pietat de nosaltres i escolta les nostres súpliques.**

Cor 1: El Senyor és rei, que s'alegri la terra, que es alegrin els països llunyans.

Cor 2: La boira i la foscor l'envolten, la justícia i el dret sostenen el seu tron.

A: **Els nostres ulls es tornen cap a tu, Déu de tot el creat. Tingues pietat de nosaltres i escolta les nostres súpliques.**

Cor 1: El foc avança sobre ell, abrusa al voltant els seus rivals;

Cor 2: els seus llamps il·luminen l'orbe, la terra els veu i tremola.

A: **Els nostres ulls es tornen cap a tu, Déu de tot el creat. Tingues pietat de nosaltres i escolta les nostres súpliques.**

Cor 1: Les muntanyes es fonen com cera davant el Senyor, davant l'amo de tota la terra;

Cor 2: els cels proclamen la seva justícia, tots els pobles contemplen la seva glòria.

A: Els nostres ulls es tornen cap a tu, Déu de tot el creat. Tingues pietat de nosaltres i escolta les nostres súpliques.

Cor 1: Que s'avergonyeixin els idòlatres, els qui posen en els ídols el seu orgull, que es postrin davant d'ell tots els déus.

Cor 2: Sió ho sent i s'omple de goig, s'alegren les ciutats de Judà a causa dels teus judicis, Senyor.

A: Els nostres ulls es tornen cap a tu, Déu de tot el creat. Tingues pietat de nosaltres i escolta les nostres súpliques.

Cor 1: Perquè tu ets, Senyor, l'Altíssim en tota la terra, tu qui t'alces sobre els déus.

Cor 2: Odiïn el mal els qui estimen el Senyor: ell guarda la vida dels seus fidels, els allibera de les urpes del malvat.

A: Els nostres ulls es tornen cap a tu, Déu de tot el creat. Tingues pietat de nosaltres i escolta les nostres súpliques.

Cor 1: Alegreu-vos, justos, en el Senyor, lloeu el seu sant nom!

A: Glòria al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant. Ara i sempre, pels segles dels segles. Amén.

SALM 97

HIMNE

Mentre es canta l'himne, dos joves que sostenen espelmes apagades les encenen des de l'espelma central i es passa la llum a tots els presents a l'església.

Dios eterno, increado,
Padre, Señor de todo;
escucha nuestras oraciones, las súplicas fervientes
de los que te sirven.

Del Padre, maravillosa aurora,
sol justo y recto;
levántate, brilla sobre todos nosotros,
luz amable y tierna.

Espíritu que mana del Padre,
manantial del bien;
llénanos con tu luz radiante
en esta nueva mañana.

Tres personas, una naturaleza,
una divinidad;
te confesamos en todo momento
Santísima Trinidad.

San Nerses el Bondadoso

CREDO

P: Inundats per la llum de la saviesa de Crist, confessem junts la nostra fe comuna.

A: **Crec en un sol Déu, Pare totpoderós, creador del cel i de la terra, de totes les coses visible i invisibles. I en un sol Senyor, Jesucrist, Fill unigènit de Déu, nascut del Pare abans de tots els segles. Déu nat de Déu, Llum resplendor de la Llum, Déu veritable nascut del Déu veritable, engendrat, no pas creat, de la mateixa naturalesa del Pare: per Ell tota cosa fou creada. El qual per nosaltres els homes i per la nostra salvació, davallà del cel. I, per obra de l'Esperit Sant, s'encarnà de la Verge Maria, i es féu home. Crucificat després per nosaltres sota el poder de Pons Pilat, patí i fou sepultat, i ressuscità el tercer dia, com deien ja les Escriptures, i se'n pujà al cel, on seu a la dreta del Pare. I tornarà gloriós, a judicar els vius i els morts, i el seu regnat no tindrà fi. Crec en l'Esperit Sant, que és Senyor i infon la vida, *que procedeix del Pare*. I juntament amb el Pare i el Fill és adorat i glorificat; que parlà per boca dels profetes. I en l'Església, *que és una, santa, catòlica i apostòlica*. Professo que hi ha un sol baptisme per perdonar el pecat. Espero la resurrecció dels morts, i la vida de la glòria. Amén.**

ORACIÓ FINAL

P: Elevem ara, en pau, les nostres súpliques al Senyor.

Glorifiquem Déu totpoderós, que ha fet brillar la seva llum sobre les seves criatures.

Fes brillar una vegada més la teva infinita misericòrdia sobre els qui glorifiquen el teu nom amb cants.

Senyor totpoderós, Déu nostre, vivifica'ns i tingues pietat de nosaltres.

A: **Senyor, tingues pietat. Senyor, tingues pietat. Senyor, tingues pietat.**

P: Senyor Jesucrist, misericordiós i totpoderós, Fill de Déu, tu ets la llum veritable, que vas expulsar les tenebres del pecat i vas il·luminar els nostres cors amb l'alegria i l'esperança del teu regne etern.

A: **Senyor, tingues pietat.**

P: Senyor de l'amor, accepta les oracions de tots els teus fills escampats pel món, que t'invoquen amb un mateix esperit, una mateixa veu i un sol cor. Per mitjà de Joan, el teu deixeble estimat, vas prometre que si caminem en la teva llum, experimentarem la comunió entre nosaltres, i la teva preciosa sang ens purificarà de tot pecat.

Envia aquesta benaurada comunió, oh Salvador!

A: **Senyor, tingues pietat.**

P: Concedeix-nos la pau, Senyor misericordiós, i elimina de la faç de la terra el flagell dels enfrontaments civils i la violència.

Canvia els cors de tots els qui provoquen la guerra i toca les ferides de tots els afligits per la guerra.

Consola tots els presoners de guerra i fes que tornin aviat a casa.

Fes que la llum del teu amor brilli en tots els llocs foscos del nostre món i accelera el dia en què tots els pobles puguin viure en pau amb justícia.

A: **Senyor, tingues pietat.**

P: Oh refugi i recer, Senyor Jesucrist, mira amb compassió els refugiats d'arreu del món, que pateixen l'agonia del desplaçament i la pèrdua de les seves llars.

Impulsa'ns a manifestar la nostra comunió amb tu, amb ells i entre nosaltres mitjançant gestos d'hospitalitat i ajuda amorosa.

A: **Senyor, tingues pietat.**

P: Oh Crist, Salvador nostre, et demanem pels pobles d'Armènia, Artsakh i per aquells que es troben en situacions semblants arreu del món, que viuen il·luminats per la teva llum gràcies a la predicació de l'apòstol Tadeu i el testimoni miraculós de sant Gregori l'Il·luminador.

A: **Senyor, tingues pietat.**

P: Fes brillar la llum de la teva justícia i saviesa sobre totes les teves criatures.
Fes-nos fills de la llum i fills del dia, perquè visquem sempre amb veneració i siguem per a tot el món dignes portadors de la teva llum vivificant.

A: Senyor, tingues pietat.

P: Perquè tu ets el nostre Salvador, i a tu sigui la glòria, el domini i l'honor, ara i sempre i pels segles dels segles.

A: Amén.

HIMNE

C/A: Cristo, el camino bueno y misericordioso,
y la verdad viva.
Guía de nuestras almas
de la tierra al cielo.

Jesús, puerta de la vida, Dios verdadero,
a través de ti llegaremos;
Ahora haznos entrar en la presencia del Padre,
por tu Espíritu Santo.

San Nerses el Agraciado

ORACIÓ DEL SENYOR

P: Beneït sigui el nostre Senyor Jesucrist. Amén.

A: Pare nostre que estàs en el cel, santificat sigui el teu nom; vingui a nosaltres el teu regne; faci's la teva voluntat a la terra com al cel.
Dona'ns avui el nostre pa de cada dia; perdona les nostres ofenses, així com nosaltres perdonem els qui ens ofenen; no ens deixis caure en la temptació i allibera'ns del mal
Perquè vostre és el regne, el poder i la glòria pels segles dels segles.
Amén.

P: La gràcia del nostre Senyor Jesucrist, l'amor del Pare i la comunió de l'Esperit Sant sigui amb vosaltres.

A: Amén.

La nostra vocació**Versicle del dia:**

*Ara jo, presoner per causa del Senyor, us demano que visqueu
d'una manera digna de la vocació que heu rebut* Ef 4,1

Lectures bíbliques:*Miquees 6, 6-8**Salm 133**Marc 3, 13-15***Reflexió:**

A *Efesis 4, 1* Pau remarca la importància de seguir una conducta digna de la crida de Déu, la qual cosa està intrínsecament vinculada a la unitat de la comunitat dels cristians. En una societat dividida, l'Evangelí crida els creients a superar les barreres i a promoure la reconciliació. Aquesta crida ens invita a encarnar els valors de Déu al si de la comunitat dels creients. Alineant la nostra conducta amb aquesta vocació nosaltres no reflectim només els ensenyaments del Crist sinó que també contribuïm a la unitat i al creixement del cos del Crist. Reconèixer i abraçar aquesta vocació és fonamental per viure la veritable essència de la comunitat cristiana i alimentar una comunió harmoniosa i solidària.

Pregunta per meditar

De quina manera la reflexió sobre "la vocació que heu rebut", tal com és descrita a *Efesis 4, 1*, us inspira a contribuir activament a la unitat en el si de la vostra pròpia comunitat i de les comunitats eclesials en el sentit més ampli?

Pregària

Déu de llum, tu ens has cridat des de les tenebres per conduir-nos a la teva llum. Fes que la nostra resposta a la teva crida ens impel·leixi a buscar activament la reconciliació i a compartir la teva llum en el món. Amén.

Suportar-nos els uns als altres amb amor**Versicle del dia:**

Amb tota humilitat i dolcesa, amb paciència, suportant-vos amb amor els uns als altres Ef 4,2

Lectures bíbliques:*Zacaries 7, 8-10**Salm 25, 6-1**Lluc 10, 30-36***Reflexió:**

L'apòstol Pau ens exhorta a viure dignament la nostra vocació cristiana i ens ofereix importants consells de comportament dins la societat. Crida els creients a suportar-se els uns als altres en l'amor, amb tota humilitat i dolcesa, amb paciència (cf Ef 4,2). Aquesta vocació divina no és simplement un camí personal, sinó que s'expressa vivament en les nostres interaccions amb els altres. Les quatre virtuts que Pau ens presenta –humilitat, dolcesa, paciència i tolerància amorosa– són fonamentals per mantenir relacions basades en l'amor. Encarnar aquestes virtuts significa tractar els altres amb un esperit d'humilitat autèntica, ser amables fins i tot amb aquells que posen a prova la nostra paciència i ser tolerants amb els que ens provoquen. Més profundament, això significa una invitació a “suportar-se els uns als altres” malgrat les nostres diferències, reflectint un amor que transcendeix totes les divisions entre nosaltres i encarna la gràcia de la infinita compassió de Déu.

Pregunta per meditar

Com les virtuts de la humilitat, de la dolcesa, de la paciència i de la tolerància, esmentades en la carta als Efesis, poden ajudar-nos com a creients a continuar endavant i superar les divisions en el si de les nostres comunitats cristianes locals?

Pregària

Senyor Jesús, tu ens mostres com ser pacients els uns amb els altres amb humilitat i dolcesa. Que la llum que has fet brillar en el nostre camí ens condueixi a la unitat i ens ajudi a guarir les ferides de la divisió i de la indiferència que tot sovint trenquen les comunitats. Amén.

Dia tercer

Dimarts, dia 20 de gener de 2026

El lligam de la pau

Versicle del dia:

Procurant de conservar la unitat de l'Esperit amb el lligam de la pau

Ef 4,3

Lectures bíbliques:

Isaïes 11,6-9

Salm 86, 8-13

Joan 14, 27-31

Reflexió:

La pau és crucial per mantenir la unitat en el si de l'Església. A Efesis 4, 3 el lligam de la pau significa un principi vital que no tan sols ofereix un fonament sinó que sosté i nodreix la unitat de la comunitat cristiana. El Crist, el Príncep de la Pau (cf Es 9,6) ha pregat per la pau i la reconciliació. La pau és un fruit de l'Esperit (cf Ga 5, 22) alhora do i resultat de la seva obra. El lligam de la pau és una força activa que preserva la cohesió de l'Església tot mantenint units els membres diversos malgrat les seves diferències d'origen o d'opinió. La pau afavoreix les relacions significatives permetent als creients d'interactuar harmoniosament i d'estar sempre a punt per al perdó. L'apòstol Pau remarca que la unitat veritable exigeix un compromís permanent en favor de la pau i ens convida a cultivar i a promoure activament la pau entre els membres de l'Església.

Pregunta per meditar

Com l'ensenyament de sant Pau, segons el qual la pau és un fruit de l'Esperit, influeix en les nostres interaccions i les nostres relacions quotidianes en l'interior de les nostres comunitats, particularment quan la reconciliació o el perdó són necessaris?

Pregària

Senyor Jesús, tu ets el Príncep de la Pau. Reforça el lligam de la pau entre nosaltres i en el nostre món trasbalsat. Converteix els cors de tots aquells que estan en guerra; cura les ferides de tots aquells que la guerra ha malmenat. Et demanem en particular pel poble d'Armènia i d'Artsakh i per les seves famílies escampades pel món. Fes brillar la llum del teu amor en el món, arreu on regnen les tenebres, i acuita el dia en el qual tots els pobles viuran en la pau i la justícia. Amén.

Dia quart

Dimecres, dia 21 de gener de 2026

El lligam de la pau

Versicle del dia:

Un sol cos i un sol Esperit, com és també una de sola l'esperança que us dona la vocació que heu rebut Ef 4,4

Lectures bíbliques:

Deuteronomi 6,4-9

Salm 24,1-6

Joan 17,20-26

Reflexió:

A Efesis 4,4 l'apòstol Pau remarca la unitat profunda sobre la qual reposa l'Església en tot el món sencer. Aquesta unitat està arrelada en el sol Esperit i en la sola esperança que uneix tots els cristians en la seva fe. El dia de la Pentecosta l'Esperit Sant amb la seva flama ha fet néixer la missió de l'Església sobre la terra. Aquest mateix Esperit ens empeny i encara alimenta avui la nostra missió comuna, afavorint una

Església universal que transcendeix les fronteres nacionals i culturals. La nostra esperança comuna en la salvació per Jesucrist és la pedra angular d'aquesta unitat que reuneix els pobles diversos en l'Església una, santa, catòlica i apostòlica. Com a cristians, la nostra identitat és constituïda per aquesta única esperança i aquest únic Esperit en els quals som batejats i renovats. És tasca nostra vetllar perquè aquesta unitat no sigui només un concepte sinó una realitat viscuda que reforci la nostra missió comuna i el nostre amor dels uns pels altres.

Pregunta per meditar

Com podem, en tant que Església o comunitat, respondre al desafiament de la nostra vocació única, tot conservant la nostra identitat i les nostres tradicions?

Pregària

Senyor Jesús, tu ens has reunit amb tota la nostra diversitat perquè esdevinguem la teva família i la teva Església. Davant de tantes situacions sobre la terra en les quals l'esperança ha cedit el seu lloc a la desesperació i als cors ferits, renova la nostra esperança en l'obra de l'Esperit Sant per canviar el món. Anima'ns a fer conèixer aquesta esperança a tothom i a tot arreu. Tu ets la llum veritable que ha desfet les tenebres del pecat i ha fet resplendir en els nostres cors la joia i l'esperança del teu amor etern. Amén.

Dia cinquè	Dijous, dia 22 de gener de 2026
-------------------	---------------------------------

Una sola fe, un sol baptisme

Versicle del dia:

Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme Ef 4,5

Lectures bíbliques:

Zacaries 14,6-9

Salm 100

Mateu 28,16-20

Reflexió:

En Efesis 4,5 l'apòstol Pau subratlla que l'acte del baptisme referma la unitat cristiana en marcar l'entrada de les persones en la comunió de l'Església, manifestant el seu compromís comú envers el mateix Senyor. El baptisme és a l'origen de la identitat col·lectiva de l'Església, ja que nosaltres som u en el cos de Crist. Aquest sacrament recorda amb força que, encara que els creients provenen d'horitzons diversos, la seva unitat en la fe i el baptisme transcendeix totes les divisions. En concentrar-se en els seus elements unificadors, l'Església pot celebrar la seva diversitat restant fermament unida. Això ens estimula per donar la nostra prioritat a la nostra identitat comuna en el Crist per damunt de les nostres diferències, estrenyent així el lligam que uneix tots els cristians.

Pregunta per meditar

Quines col·laboracions poden emprendre les nostres diverses comunitats per celebrar la nostra fe comuna en Jesucrist i la nostra unitat establerta pel baptisme?

Pregària

Esperit de Déu, Déu veritable, que davallà sobre el Jordà i en el cenacle, que pel nostre baptisme ens ha donat la llum a les fonts sagrades, hem pecat contra el Cel i davant teu. Purifica'ns novament amb el teu foc diví, com ho feres amb els apòstols amb llengües de foc. Tingues pietat de les teves creatures i especialment de nosaltres. Amén.

Dia sisè	Divendres, dia 23 de gener de 2026
-----------------	------------------------------------

Un sol Déu i Pare

Versicle del dia:

Un sol Déu i Pare de tots, que està per damunt de tots, acúta en tots i és present en tots Ef 4,6

Lectures bíbliques:

1Reis 8,56-60

Salm 148,7-13

Mateu 5,44-48

Reflexió:

A Efesis 4,6 sant Pau remarca la profunda unitat de Déu, declarant que “està per damunt de tots, actua en tots i és present en tots”. Déu és alhora transcendent –ja que és més enllà de tot- i immanent-activament present en la seva creació-. Aquesta veritat fonamental reclama que l'Església encarni i visqui la unitat, arrelada en la fe comuna en un sol Déu veritable que és el Pare de tots els creients. Aquest “tots” significa que cada persona creada a imatge de Déu resta sota la seva autoritat. Adorar un sol Déu crea un lligam sòlid d'unitat entre els cristians. Tal com els membres d'una família troben un lloc d'entesa en l'amor que tenen a un progenitor, els cristians són cridats a restar units en la seva devoció a un mateix Pare.

Pregunta per meditar

De quina manera la imatge de Déu, en tant que Pare amorós i atent per a tots, pot ser integrada en la missió i el ministeri de les nostres diferents comunitats eclesials a fi de promoure un testimoniatge cristià més unificat davant del món?

Pregària (adaptada de la de sant Gregori de Narek)

Confessem la nostra fe en tu i t'adorem, Pare molt amorós, car la teva presència, en el Cel i sobre la terra, pel teu fill Jesucrist va més enllà dels mots i de qualsevol comprensió. En la teva tendra sol·licitud tu ets el començament i l'acompliment de totes les coses. Glòria a tu, Pare, al teu Fill i a l'Esperit Sant pels segles dels segles. Amén.

El do de Déu ofert en el baptisme**Versicle del dia:**

*Cada un de nosaltres ha rebut la gràcia segons la mesura del do
de Crist* Ef 4,7

Lectures bíbliques:*Jeremies 1,4-9**Salm 131**Mateu 25,14-18***Reflexió:**

En la unitat que Déu els ha donat, les Esglésies i les comunitats locals són diverses, perquè la gràcia els ve assignada segons el do del Crist per a l'edificació del regne de Déu. Aquests dons espirituals són concedits per un sol Senyor, en un sol baptisme i per a un sol objectiu. La diversitat en la unitat: aquesta és la riquesa i el poder únics de l'Església, centrades en el Crist, fruit de l'Esperit Sant.

Pregunta per meditar

En quina mesura variaran les nostres relacions si acceptem que la diversitat dels dons no és pas un motiu d'oposició o de competició sinó que, en canvi, contribueix a afermar la nostra fe i a compartir-la?

Pregària

Senyor Jesús, per l'acció de l'Esperit Sant en l'únic baptisme, ens has concedit gràcies meravelloses i múltiples dons per a l'edificació del teu cos, que és l'Església. Dona'ns ara el desig d'apreciar plenament la riquesa de la diversitat d'aquests dons i d'utilitzar-los sense reserva per servir a l'anunci de l'evangeli. Ho demanem en el teu nom. Amén.

Créixer en Crist**Versicle del dia:**

Fins que tots plegats arribem a la unitat en la fe i en el coneixement del Fill de Déu, a formar l'home perfecte, a la talla pròpia de la plenitud del Crist Ef 4,13

Lectures bíbliques:*Proverbis 9,10-12**Salm 119,97-104**Joan 17,3-7***Reflexió:**

A Efesis 4,13 l'apòstol Pau resumeix la visió del cos de Crist en tres dominis fonamentals: unitat en la fe, maduresa en el coneixement i plenitud en Crist. La maduresa passa per un coneixement cada vegada més gran de Jesucrist. Es tracta d'un coneixement que modifica la nostra vida i ens porta a canviar la nostra ment i a aplicar-la en accions concretes en lloc de limitar-la a una simple comprensió intel·lectual. Ens farem cada cop més semblants a ell en la mesura que el coneixerem millor. Per adquirir aquest coneixement ens cal tant estudiar els seus ensenyaments com viure'ls cada dia en l'obediència. Arribar a la talla pròpia de la plenitud del Crist és la meta de la maduresa cristiana. Això vol dir assemblejar-se cada cop més a Jesús en cada situació: estimar com ell estima, servir com ell serveix i seguir el seu exemple. Som cridats a avaluar el nostre itinerari espiritual, a buscar la unitat amb els altres, a créixer en el nostre coneixement del Fill de Déu i a treballar perquè s'acompleixi en nosaltres la seva plenitud.

Pregunta per meditar

De quina manera aprofundim el nostre coneixement del Crist i permetem que aquest coneixement modeli les nostres accions, els nostres pensaments i les nostres relacions?

Pregària

Oh Crist, llum veritable del món, fes que aquell dia que em cridaràs, la meua ànima sigui digna de veure amb joia la llum de la teva glòria i de descansar en l'esperança del bé a la casa dels justos fins al dia de la teva gran vinguda. Tingues misericòrdia de les teves creatures i de mi, que soc un gran pecador. Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

APÈNDIX

Situació ecumènica d'Armènia en els últims trenta anys

Introducció

El col·lapse de la Unió Soviètica el 1991 va marcar un punt d'inflexió per a Armènia, donant lloc a un ressorgiment de la identitat religiosa i cultural. En les darreres tres dècades, el panorama ecumènic ha experimentat transformacions importants, destacant el reforç de l'Església Apostòlica Armènia, l'aparició de noves confessions cristianes i l'inici d'esforços per a la col·laboració interconfessional.

Renaixement de l'Església Apostòlica Armènia

L'Església Apostòlica Armènia, una de les Esglésies cristianes més antigues del món, va recuperar el seu paper central després del període d'ateisme soviètic, en què les activitats religioses estaven fortament restringides i molts temples van ser abandonats o reutilitzats.

Amb la nova llibertat religiosa, es van restaurar temples i seminaris, es va formar el clergat i es van revifar les tradicions litúrgiques. La Santa Seu d'Echmiadzin va liderar aquest procés, reforçant el paper de l'Església com a pilar de la identitat espiritual i cultural armènia.

Sorgiment de noves confessions cristianes

L'obertura post-soviètica va permetre la consolidació de diverses denominacions evangèliques, protestants, pentecostals i carismàtiques, que fins aleshores operaven de manera clandestina. Aquestes noves confessions van introduir noves formes de culte i perspectives teològiques, especialment atractives per a les generacions més joves.

En els últims quinze anys, s'ha establert un comitè de col·laboració entre l'Església Apostòlica i l'Església Evangèlica d'Armènia, centrat exclusivament en la missió social i diaconal.

Altres minories religioses

Els assiris, amb una comunitat de 2.500-3.000 fidels segons el cens de 2011, són la tercera minoria ètnica després dels yazidís i els russos. La majoria segueix l'Església Assíria d'Orient, amb una petita comunitat vinculada a l'Església catòlica caldea.

Els assiris mantenen escoles on s'ensenya el neoarameu i tenen representació al Parlament d'Armènia. Les relacions amb els armenis són cordials, reforçades per històries compartides i tragèdies comunes, inclòs el genocidi de 1915. Les relacions eclesiàstiques també són amistoses, com va mostrar la visita del catolicós-patriarca Mar Awa III el 2021, amb trobada amb el catolicós de tots els armenis, Karekín II.

Diàleg interreligiós i esforços ecumènics

L'Església Apostòlica ha participat activament en el diàleg ecumènic, col·laborant amb l'Església catòlica armènia, l'Església evangèlica i organitzacions com la Societat Bíblica d'Armènia o la fundació *Mesa Redonda* del CMI.

Des del 2010, s'ha mantingut un diàleg amb l'Organització Islàmica de Cultura i Comunicació de l'Iran sobre ecologia i tolerància religiosa, reforçat per la visita oficial de Mohammad Mehdi Imanipour a Echmiadzin i la trobada amb Karekín II.

Reptes i oportunitats

El secularisme i el materialisme creixents representen un repte per a les institucions religioses. Tanmateix, la història compartida de supervivència sota el règim soviètic i l'interès creixent per preservar el patrimoni religiós ofereixen oportunitats per a reforçar els llaços ecumènics i promoure projectes culturals i socials conjunts.

Conclusió

En els darrers trenta anys, Armènia ha experimentat un panorama religiós dinàmic. El renaixement de l'Església Apostòlica i l'aparició de noves confessions cristianes han configurat la identitat espiritual i cultural del país. L'ecumenisme continuarà sent fonamental per fomentar una societat harmoniosa i integradora.
